

[Udenrigsministeren]

vil kunne bidrage til de økonomiske og politiske reformer, der fortsat er den grundlæggende forudsætning for en bedre fremtid for befolkningerne i Mellemamerika.

Hvis jeg kort skal sammenfatte situationen i Mellemamerika, sådan som regeringen ser den, tegner der sig følgende billede: århundredgammel social og økonomisk uretfærdighed og undertrykkelse er den grundlæggende årsag til områdets problemer. Varige og retfærdige løsninger forudsætter, at der i det enkelte mellemamerikanske land gennemføres politiske, økonomiske og sociale reformer, der tager sigte på etablering af et demokratisk system i det enkelte land og en mere ligelig fordeling af samfundets værdier. Varige og retfærdige løsninger kan ikke findes med militære midler, men alene gennem politiske løsninger, der har deres udspring i regionen, og som respekterer de fundamentale principper om ikke-indblanding og om grænsernes ukrænkelighed.

Det er af helt afgørende betydning, at konflikterne i Mellemamerika løses ad fredelig vej og gennem forhandling. Alle parter, der er engageret direkte eller indirekte i disse konflikter, må derfor udvise den størst mulige tilbageholdenhed. Det er på denne baggrund, regeringen tillægger det mæglingsarbejde, der udføres af Contadorgruppen, overordentlig stor betydning.

Regeringen har udmøntet denne overbevisning i en række konkrete skridt gennem de seneste år. Dels har den markeret denne opfattelse i kontakter med parterne i disse konflikter – både dem, der befinder sig på den mellemamerikanske landtunge, og andre – dels har regeringen haft lejlighed til at understrege disse synspunkter her i tinget i forbindelse med besvarelsen af en række spørgsmål både sidste år og i år. Senest gjorde jeg det i min udtalelse af 11. april i år om mineudlægningen i de nicaraguanske farvande.

Endvidere har regeringen sammen med Danmarks EF-partnere, såvel i konklusionerne fra Det europæiske Råds møde i juni sidste år som på ny i marts mødet i år i de ti's udenrigsministres erklæring vedrørende Latinamerika, understreget værdsættelsen af Contadorgruppens bestræbelser. I erklæringen af 27. marts 1984 udtrykte de ti håbet om, at disse bestræbelser må bidrage til en mindskelse af spændingerne og til fremskridt

mod fred, respekt for uafhængighed, indførelse af et pluralistisk demokrati og mod løsning af de pågældende landes økonomiske og sociale problemer.

Afslutningsvis vil jeg sige et par ord om situationen i Caraibien, som der jo også er spurgt om. Dette område omfatter 13 selvstændige stater, heriblandt større lande som Cuba, Den dominikanske Republik og Haiti, og der findes i området en række mindre eller helt små stater, deriblandt Grenada.

Situationen på Cuba er der vel næppe grund til at komme nærmere ind på. Det er velkendt, at Cuba har knyttet sig stærkt til Østblokken, og at Sovjetunionen yder landet massiv økonomisk støtte. Blot er det af betydning for forståelsen af situationen omkring Mellemamerika at erindre om, at Cuba har ydet Nicaragua en meget betydelig støtte i de senere år, herunder ved udsendelse af et par tusinde militærrådgivere og adskillige tusinde civile rådgivere. I fortsættelse af mine bemærkninger om menneskerettighedssituationen i Mellemamerika skal jeg bemærke, at en række politiske fanger i Cuba efter udståelse af deres straf fortsat er tilbageholdt, og at idømmelse af dødsstraf for politisk virksomhed i Cuba er taget til i de seneste år.

Den lille stat Grenada påkaldte sig for ca. et halvt år siden meget betydelig international opmærksomhed. Det skete efter mordene den 19. oktober sidste år på premierminister Bishop og adskillige af hans tilhængere og den intervention på øen, som USA derefter foretog sammen med Organisationen af Østcaraiske Stater. Som det vil erindres, satte adskillige hundrede såkaldte cubanske bygningsarbejdere på øen sig til modværge. Det indtryk, der nu, 6 måneder efter interventionen, tegner sig af situationen på Grenada, er følgende:

Øens befolkning synes i henhold til både vore egne og andre europæiske landes observationer fortsat at være glad for, at det anarki, der indledtes med mordene på Bishop og hans tilhængere, hurtigt blev bragt til ophør ved den intervention, der fandt sted. Der består nu et interimstyre ledet af Grenadas generalguvernør, som tilsyneladende fungerer tilfredsstillende. Det er blevet meddelt, at der vil blive afholdt valg i november i år, og det synes at være tanken, at alle partier vil få lejlighed til at stille op. Der befinder sig fortsat ca. 350 mand amerikansk militært perso-